

لوحة ی ۷

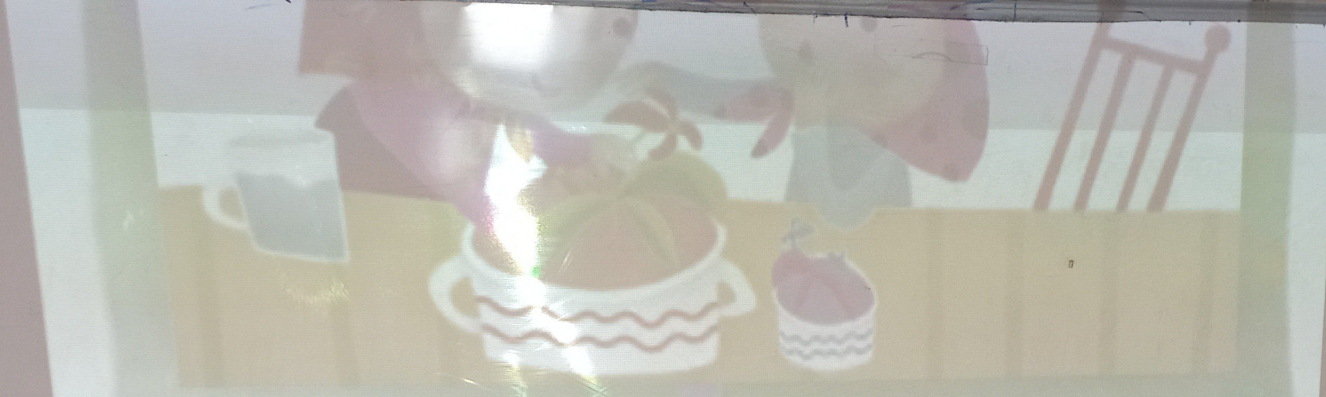
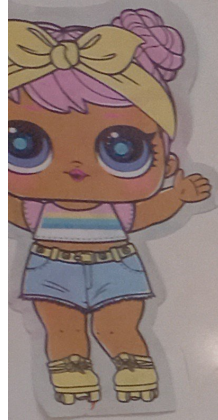
با اشاره ی معلم این کلمه های نو را به صورت دسته جمعی و بخش بخش بخوانید.

آدَمَ آمَنَ أَنَابَ

نورَ اَبی دینی

رَوْنَ بَنونَ تَتوبا

گل‌ها پزنده بودند
 ناله و تنیزه گل‌ها آب دادند
 گل‌ها نیا شاداب شدند
 آفرین و تنیزه ا

منیزه

زاله

گل پز

به راننده گفت: نله دار! او ایستاد مژگان پیاده شد و
سست ژاله رفت و ژاکت خود را به او داد تا سردش
نشود. مژگان دختر مهربان و پُر انرژي است، از آن
روز ژاله و مژگان دوستان خوبی برای هم شدند.
ماجرای دوستی ژاله و مژگان با مهربانی مژگان با
یک ژاکت رقم خورد.

مثل ثله

